

KNJIGE Moderna vremena

www.mvinfo.hr

CHARLES BUKOWSKI: »ZVONO NIKOM NE ZVONI«, ŠARENI DUĆAN

Iako je umro krajem prošlog stoljeća, o životu i djelu Charlesa Bukowskog i dandanas se živo raspravlja. Je li bio genijalan ili vješt pisac, rođeni gubitnik ili otkačeni intelektualac, ženomrzac ili ženoljubac, neizlječivi alkoholičar ili pijanac iz gušta... ili tek zalutali slon u staklarnici društvenih normi? Bio je sve pomalo, ali je prije svega bio, i to je svakako najvažnije, vrhunski pjesnik i prozaist.

Prirodno vješt s riječima, iskren do bola, pisao je ne suzdržavajući se i ne prežući ni od čega i ni od koga, odalečen od bilo kakve literarne pretenzije. Rijetko otvoreno i pronicljivo pisao je o najvažnijim ljudskim temama kao što su ljubav, seks ili smrt, a svojom čitljivošću i čitanošću Bukowski je dobru književnost uspio približiti najširem sloju čitateljstva. Ni ova novija zbirka neobjavljenih i dosad neukoričenih priča, nije iznimka – sve je tu: prepoznatljivo tečan rukopis, lepršav stil, »nepodnošljiva lakoća« pisanja... Fanovi su, naravno, oduševljeni svakim objelodanjenim tekstom ispalim iz Bukova vremeplova, dok će neke možda privući osebujne znanstvenofantastične ili erotske priče, objavljene u underground i porno časopisima.

CHARLES CASILLO: »JAVNI I TAJNI ŽIVOT MARILYN MONROE«, PROFIL KNJIGA

Bila je najslavnija žena svijeta. Milijuni ljudi dali bi sve da dobiju njezin telefonski broj, da s njom ručaju, razgovaraju, poljube je. Unatoč tomu, osjećala se usamljenom, pa je jednom tužno zapisala: »Sama sam. Uvijek sam bila sama, bez obzira na sve«. U knjizi koju potpisuje Charles Casillo (a hrvatski prijevod Branka Maričić) neupućeniji čitatelj mnogo će toga saznati o javnom i tajnom životu

Marilyn Monroe, o tome da npr. nikad nije doznala tko joj je bio otac, a njezina će joj majka – zbog svoje mentalne bolesti – od prvih godina života bila zagonetan i uznemirujući lik. Živjela je po udomiteljskim obiteljima, udala se sa samo 16 godina, samo da izađe iz sirotišta. Imala je dosta ljubavnika, nekoliko muževa, a unatoč ljubavi milijuna osjećala se izdanom i samom. Tako sve do samog kraja života. Marilynin osjetljivi mentalni ustroj – silna usamljenost, strah od starenja i gubitka ljepote, moći i ljubavi – učinio ju je krhkijom i potrebitijom nego ikad. Nakon što je uspjela afirmirati neke značajke svoje osobnosti, poželjela je, za razliku od mnogih u ono doba, pomaknuti granice. Htjela je da je prihvate kao cjelovitu osobu. Ali uzalud, tadašnje društvo nije takvo što dopuštalo, i to ju je djelomice ubilo.

LARS FR. H. SVENDSEN: »RAZUMIJEMO LI ŽIVOTINJE?«, TIM PRESS

Kako životinje doživljavaju svijet? Kakav je osjećaj biti pas ili mačka? Kako životinje kojima smo okruženi zaista razmišljaju i možemo li ih zaista razumjeti? Knjiga Larsa Fr. H. Svendsena (autor knjiga »Filozofija dosade«, »Što je filozofija?«, »Filozofija zla«, »Strah« i »Filozofija usamljenosti«, profesor na Institutu za filozofiju Sveučilišta u Bergenu) filozofsko je istraživanje našeg odnosa prema životinjama. »Razumijemo li životinje?« (preveo Mišo Grundler) progovara o razumijevanju životinja s primjerima i raspravama iz povijesti filozofije. Svendsenu je cilj pružiti filozofijsku perspektivu koju prosječan čitatelj može primijeniti u promišljanju svog odnosa prema životinjama. On ne nudi jasne odgovore, nego se nada da će potaknuti čitatelje da uvide ono što bi im inače promaklo i promisle o onome o čemu inače ne bi razmišljali. Autor svoje teze potkrepljuje primjerima iz životinjskog svijeta, tako da u ovoj knjizi čitamo o mačkama i psima – životinjama koje svakodnevno susrećemo, ali i o hobotnicama i čimpanzama, životinjama o kojima prosječni vlasnik psa ili mačke ne zna puno.

MARTINA VIDAIC: »ANATOMIJA ŠTAKORA«, NAKLADA LJEVAK

Roman mlade spisateljice Martine Vidaić otkriva zavidno pripovjedačko umijeće autorice koja se u suvremenoj hrvatskoj književnosti već upisala kao jedan od najjačih i najoriginalnijih novijih pjesničkih glasova. Autorica u svom prvom romanu isprepliće nekoliko pripovjednih linija, od kojih je glavna ona koju nosi djevojka Franka, antijunakinja i pripovjedačica, studentica medicine. U izbici u studentskom domu, tijekom učenja anatomije

čovjeka, djevojku najednom preplavljuje snažan fizički osjećaj nalik klonuću kojem se pripovjedačica prepušta, a koji je dalje povede u potrebu da na bjezinama Atlasa anatomije počne ispisivati tekst. Tekst počinje crvenom kapi iz (jednako klonule) kemijske olovke kojom se studentica služi pri učenju, a koja se više ne želi zaustaviti u iznenadnoj potrebi da se širi i da iz svih mogućih poticaja izvuče neobično i napeto svjedočenje o dijelu djevojinine prošlosti. »S komponentom naglašene socijalne osviještenosti, na rubu aktualiteta i efemerosti, ova pjesnikinja uspijeva očuvati temeljnu autonomiju poetskog prostora, nezamjenjivo obilježiti inače stereotipnu ili konvencijama obilježenu motiviku, dati pečat neravnodušne stvaralačke participacije.« (Tonko Maroević)